

nem nedokonaného podvodu podle §§ 8, 197, 200 tr. zák., zjišťuje sice, že se obžalovaní domluvili, že před pojišťovnou zatají zachráněné věci, by dostali vyšší pojistné, a za tím účelem tvrdili četnictvu vědomě krivě, že jim shořelo všechno, ač věděli, že značnou část svršků v hodnotě přes 2000 Kč zachránili; opomenul však vůbec zjistiti náležitost nezbytnou pro kvalifikaci zločinného podvodu, třebaže nedokonaného, totiž to, že jednáním obžalovaných, kdyby bylo došlo k jeho dokonání, byla by vůbec a také podle úmyslu obžalovaných vzešla škoda převyšující 2000 Kč. Zjištění, že hodnota ukrytých věcí činila 2888 Kč a že si obžalovaní byli vědomi toho, že zachránili část svršků v ceně přes 2000 Kč, tuto nezbytnou skutkovou podstatu zločinného podvodu ještě nenahraňuje, ano listivé předstírání, že určitá vyšší škoda jim vzešla, vzhledem k obsahu pojišťovacích smluv a vzhledem ku pravidelnému způsobu výpočtu škody z požáru jen jako určité kvoty v poměru k celkovému rozsahu pojištění a výši pojištěné částky nemuselo ještě míti v zápětí, že by pojišťovna byla i tak povinna jim vyplatiti a že by jim skutečně též vyplátila náhradu v celé tvrzené výši, pokud se týče ve výši hodnoty ukrytých věcí. Rozsudek zřejmě zaměňuje a klade rovnítko mezi dva pojmy naprosto odlišné, mezi hodnotu věcí ukrytých a škodu, která objektivně ze listivého předstírání vůbec mohla a podle úmyslu pachatelů též měla vzejíti. Tento způsob výkladu a zhodnocení skutkového stavu je právně mylný.

Čís. 4538.

Orgánovia verejnej bezpečnosti sú v naliehavých prípadoch oprávnení a povinní zakročiť cieľom zistenia účastníkov trestného činu a zabezpečenia trestných znakov aj mimo služby; taký ich výkon je úradným výkonom, ktorý je po práve.

(Rozh. z 19. novembra 1932, Zm III 334/32.)

Obžalovaný F. B. odnášajúc ukradené drevo bol zastavený četníckym strážmajstrom, ktorý ho vyzval, aby zostal stať, a vyhlásil, že drevo je zabavené; obžalovaný uchopil sekeru a vrhol na na četníckeho strážmajstra. Oba sudy nižších stolíc uznaly obžalovaného vinným zo zločinu násilia proti úradnému orgánu podľa §§ 4 odst. II., 6 odst. II. zák. čl. XL:1914.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného zamietol.

Z dôvodov:

Proti rozsudku vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť, ktorou žiada oslobodenie od obžaloby na tom základe, že vrchný súd vraj porušil právne pravidlo tým, že nehľadel na to, že poškodený četnícky strážmajster bol mimo služby. Z tohoto dôvodu uplatňovanú časť zmätočnej sťažnosti považoval najvyšší súd za založenú na bode 1 a) § 385 tr. p. Obžalovaný zrejme preto sa sťažuje, že jeho čin vraj nie je trestný, lebo poškodený četnícky strážmajster nebol v takom výkone

svojho povolania, ktorý je po práve, — pretože vraj nebol vo službe. Táto časť zmätočnej sťažnosti je bezpodstatná. Vrchný súd za pravdivé prijal, že poškodený vyzval obžalovaného, aby zostal stáť, a vyhlásil, že obžalovaným ukradené drevo je zabavené, nato obžalovaný so sekerou sa vrhnul na poškodeného. Pretože četnícky strážmajster v nebezpečenstve opozdenia aj mimo služby je povinný a oprávnený zakročiť cieľom zistenia účastníkov trestných činov a zabezpečenia trestných znakov a pretože poškodený pokračoval v tomto obore svojej pôsobnosti, preto jeho úradný úkon bol po práve a obžalovaný spáchal zločin podľa §§ 4 a 6 zák. čl. XL:1914, keď poškodenému v tomto jeho úkone ozbrojene nebezpečným vyhrožovaním prekážal. Preto nemýlil sa vrchný súd, keď obžalovaného uznal za vinného.

Čís. 4539.

Padělání plomb, určených k zajištění výměry daně z lihu, způsobem označeným v § 1 zák. čl. XXXVII:1897, jest trestné podle ustanovení obecného trestního zákona bez ohledu na potrestání pachatele pro těžký důchodkový přestupek spáchaný zkrácením daně.

(Rozh. z 19. listopadu 1932, Zm IV 475/32.)

N e j v y š š í s o u d v trestní věci proti H. G. a spol., obžalovaným z přečinu padělání kolků podle § 1 zák. čl. XXXVII:1879, na základě veřejného líčení o zmateční stížnosti vrchního prokurátora usnesl se takto: Ke zmateční stížnosti vrchního prokurátora zrušuje se rozsudek odvolacího soudu v celém rozsahu z úřední moci na základě § 35 I. odst. nov. k tr. ř. a věc se vrací vrchnímu soudu v K., aby ji ohledně všech obžalovaných znovu projednal a rozhodl. Zmateční stížnost poukazuje se na toto rozhodnutí.

D ů v o d y:

V prvé stolici byli obžalovaní odsouzeni proto, že kleštěmi, opatřenými falsifikáty úředních značek vyšší kontroly a důchodkové kontroly uzavírali kontrolní měřidlo, z něhož dříve odstranili úřední uzávěru za tím účelem, aby odstranili nezdaněný lih. Základem osvobozujícího rozsudku vrchního soudu jest jeho právní názor, jednak že předmětem nezákonné činnosti obžalovaných nebyly takové kolky, známky nebo pečeti, jež jsou uvedeny v § 1 zák. čl. XXXVII:1897, jednak, že jednání obžalovaných bylo jen prostředkem ke spáchání těžkého důchodkového přestupku ve smyslu § 104 zák. čl. XXVIII:1908, pro který bylo proti nim zahájeno důchodkové trestní řízení a který absorboval i přečin podle § 1 zák. čl. XXXVII:1897. Obojí tento právní názor jest důvodně napaden zmateční stížností vrchního prokurátora, založenou na důvodu zmatečnosti podle § 385 čís. 1 a) tr. ř. Právní názor odvolacího soudu na prvním místě uvedený není ani nijak blíže odůvodněn; poněvadž zákon v cit. §